

РЕШЕНИЕ

№ 4598

гр. София, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 08.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3466** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на А. С. А., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу заповед № 4332з-196 от 16.03.2022 г. на началник на 02 сектор „К.“ при отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

В жалбата се твърди, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен. Поддържа се, че при издаване на оспорваната заповед са нарушени административно производствените правила, допуснати са противоречия с материалните разпоредби, както и че проверката е извършена непълно и не са изяснени всички обстоятелства по случая. Сочи се, че обжалваната заповед не съдържа изискуемите реквизити, съгласно чл.210, ал.1 ЗМВР, а именно: в нея не били посочени извършителят, мястото и обстоятелствата, при които е извършено твърдяното нарушение. На следващо място, се излагат твърдения, че в акта липсва обсъждане на тежестта на нарушението, наличието или липсата на настъпили вредни последици, както и цялостното поведение на служителя, в противоречие с изискванията на чл.206, ал.2 ЗМВР. Твърди се, че не е изпълнена и процедурата по чл.206, ал.1 ЗМВР, тъй като липсва покана за даване на обяснения или възражения, изхождаща от дисциплинарно наказващия орган. Изложени са доводи за противоречие с материалния закон, тъй като с оспорената заповед на жалбоподателя е наложено наказание по чл.200, ал.1, т.2 ЗМВР

,чиито състав не съответства на вмененото му нарушение. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед.

Жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява в открито съдебно заседание. Представява се от адв. А., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски в производството по представения списък Депозира писмени бележки, в които излага доводи, че представеният по делото протокол за преглед на видеофайловете е съставен от едноличен орган, който не бил член на комисията за извършване на дисциплинарната проверка, нито бил наказващ орган, което поставяло под съмнение обективността на отразените в протокола констатации. Твърди се също, че нито комисията, в изготвената от нея справка, нито наказващият орган са се позовали на приложения по преписката протокол за преглед на видеофайловете. Поддържа, че жалбоподателят не е запознат по време на дисциплинарното производство нито с видеозаписите, нито с протокола, в който са отразени.

Ответникът – началникът 02 сектор „К.“ при ОПП-СДВР, редовно призован, не се явява в открито съдебно заседание и не изпраща представител. Не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не участва в производството и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно, че жалбоподателят изпълнява длъжността младши автоконтрольор във 02 група СГКРОМ на 02 сектор „К.“ към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи.

Между страните не е спорно и, че за времето от 07:00 до 19:00 ч. на 10.10.2021 г. във връзка със СПО 1500 в наряд като АП М-Нови Искър били назначени мл. инспектори В. С. и А. А. – мл. контролори от 02 група на 02 сектор „К.“ при ОПП-СДВР, като на екипа бил предоставен служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] .

С писмо, рег. № 7855р-9620/26. 10. 2021 г. на дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР /л.38/, директорът на СДВР е уведомен, че при преглед на видеофайлове било установено нарушение на служебните задължения от полицейски служители по време на извършвания от тях наряд, съгласно които на 10.10.2021 г., в 09:52 ч., водачът на служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] , през предно дясно стъкло закрил камера 02, поставяйки неустановен предмет върху нея, с което ограничил видимостта ѝ. Непосредствено след това, в 09:53 ч., било установено закриване на камера 01, а в 10:02 ч. и на камера 03.

В справка рег. № 513р-113488 /31.12.2021 г. /л.32/ е посочено, че сигналът, обективизиран в писмо, рег. № 7855р-9620/26. 10. 2021 г., е основателен, поради което е направено предложение преписката да бъде изпратена на началника на ОПП за образуване на дисциплинарно производство.

Със Заповед № 4332з-42 / 21. 01. 2022 г. /л.31/, издадена от началник 02 сектор „К.“ към отдел „Пътна полиция“ – СДВР е разпоредено извършването на проверка за изясняване на постъпилите данни, като била назначена дисциплинарна комисия.

В справка рег. № 4332р-9413/16.02.2022 г., издадена от председателя на назначената дисциплинарна комисия, дисциплинарно разследващият орган е достигнал до извод, че в хода на извършената проверка са събрани данни, които потвърждават изнесената

от дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР информация. Посочено е, че при преглед на видеозаписите от АИС ВОДПК било установено, че на 10.10.2021 г., в 09:52 ч., водачът на служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] , слязъл и се насочил към предната дясна страна на автомобила, където през предното дясно стъкло умишлено закрил камера 02 с неустановен предмет. Веднага след това, в 09:53 ч, било установено, че камера 01 също била закрыта с неустановен предмет, като е посочено, че с действията си полицейските служители нарушили т.2, раздел II от указанията за ОТП за работа със системата АИС ВОДПК, утвърдена в МЗ № 8121з-731/15.07.2020 г. Посочено е също, че след тези действия, в 10:01 ч., служителят, седящ на пасажерското място отворил вратата на багажника и я оставил така с цел да ограничи видимостта на камера 03, монтирана в задната част на автомобила, което било определено като нарушение на чл.7, раздел II от указанията за ОТП за работа със системата АИС ВОДПК, утвърдена в МЗ № 8121з-731/15.07.2020 г. Приемайки горната обстановка за установена, председателят на дисциплинарната комисията предлага, на осн. чл.204, т.4, чл.194, ал.1 и на осн. чл.200, ал.1, т.2 ЗМВР, вр. с чл.197, ал.1, т.3 от ЗМВР, на А. А. – мл. контролор в 02 група СГКРОМ на 02 сектор К. при ОПП-СДВР да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 /шест/ месеца.

С покана рег. № 4332р-9261 / 16. 02. 2022 г., държавният служител е поканен да даде писмени обяснения.

Със сведение, рег. № 4332р-9262 / 16.02.2022 г., А. А. е дал сведения по случая, в които потвърждава, че е бил на разпределен за времето от 07:00 до 19:00 ч. на 10.10.2021 г. във връзка със СПО 1500 в наряд като АП М-Нови Искър заедно с мл. инспектори В. С. със служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] , като отрича да е извършвал каквито и да е действия с цел да манипулира системата за видеонаблюдение.

Със Заповед № 4332з-196/16.03.2022 г. на началник 02 сектор „К.“ при отдел „Пътна полиция“ -СДВР, на А. С. А. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца. Заповедта е връчена на 16.03.2022 г. В оспорената заповед е посочено, са възприети напълно установяванията и мотивите, изложени в справка, рег. № 4332р-9413/16.02.2022 г., издадена от председателя на назначената дисциплинарна комисия

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, ката подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 204, т. 4 от МВР и в предвидената в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР форма и съдържание.

В приетата по делото преписка не съдържа покана или друг документ, с който служителят е поканен в конкретен ден и час да даде устни обяснения или срок, в рамките на който да представи писмени обяснения пред ДНО. Налице е покана за

запознаване с обобщена справка и даване на допълнителни писмени обяснения или възражения", която поканата е от дисциплинарно -разследващия орган. Поканата от дисциплинарно разследващия орган не е идентична с поканата по см. на чл. 206, ал. 1 ЗМВР: "Дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. ". Задължението е еднозначно и не е изпълнено в случая. В оспорената заповед също отсъства позоваване на приети писмени обяснения на основание чл. 206, ал. 1 ЗМВР или проведено изслушване на служителя. Възприето е в съдебната практика, че разпоредбата на чл. 206 ЗМВР осигурява възможност на дисциплинарно наказващия орган да получи непосредствени впечатления от поведението на служителя и да си създаде мнение за отношението му към нарушението, като по този начин формира лично становище относно вината и отговорността, като същевременно предостави на привлечения към дисциплинарна отговорност възможност да изрази становище по случая, да обясни поведението си. Дисциплинарно наказващият орган има задължение да събере всички относими за случая доказателства - както обвинителни, така и защитни. Същият не е обвързан със становището на комисията за проверка, а следва съгласно чл. 206, ал. 4 ЗМВР самостоятелно в рамките на правомощията си да оцени всички събрани в хода на производството доказателства преди да постанови акта си. Самостоятелната преценка на ДНО произтича от правомощията му и в случая доказателства за осъществяването ѝ не са налице. Пропускът представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила - самостоятелно основание за отмяна на обжалвания административен акт, в каквато насока е константната практика на ВАС / в този см. Решение № 467 от 13.01.2020 г. на ВАС по адм. д. № 14599/2018 г./.

Настоящият състав констатира, че дисциплинарно наказващият орган /ДНО/ е възприел фактичката установеност, представена от проверяващата комисия, без да направи собствени изводи. ДНО не е преценил наличните по преписката доказателства в тяхната съвкупност, като видно от съдържащите се в нея доказателства са налице неизяснени факти и обстоятелства от съществено значение за определяне на административнонаказателната отговорност на нарушителя. В този смисъл, съдът констатира друго съществено нарушение на административнопроизводствените правила, а именно: в оспорената заповед се сочи, че камера № 2 е закрыта от водача на автомобила, а служителят, седящ на пасажерското място отваря вратата на багажника. В същото време, нито в заповедта, нито в съпътстващата я справка има уточнение дали А. е бил водачът на служебния автомобил или е „служителят“, седящ на пасажерското място. Единствено се сочи, че съгласно ежедневна ведомост в наряд са били мл. инспектори В. С. и А. А.. Съгласно чл. 194, ал. 4 от ЗМВР, дисциплинарната отговорност е лична, като в конкретния случай няма разграничение между действията на А. и другия служител - С., който е бил в наряд с него, поради което остава неизяснено кой какво точно е извършил.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед, че жалбата е основателна и оспорената заповед като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

На основание чл. 81 ГПК съдът следва да се произнесе по претенциите на жалбоподателя за присъждане на разноски.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените съдебни разноси по представения списък, в общ размер на 810,00 лева, в т.ч. 10,00 лева - заплатена държавна такса и 800,00 лева – заплатено адвокатско възнаграждение по приложения договор за правна защита и съдействие от 21.03.2022 г.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 20 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на А. С. А., ЕГН [ЕГН], заповед № 4332з-196 от 16.03.2022 г. на началник на 02 сектор „К.“ при отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. С. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [жк], [жилищен адрес] разноси по делото, в размер на 810 (осемстотин и десет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ :